

altid maa sørge for at være i Korrespondance med de tilspødvende Baner og Befordringsmidler; men en saadan gjensidig Vedligeholdelse af den gjennemgaaende Trafik maa tilveiebringes ved Overenskomst mellem de Paagjældende og kan ikke lade sig diktere af Lovgivningsmagten. Dertil kommer, hvad de Herrer selv ville vide, at der idelig og idelig indkommer Begjæringer om smaa Forandringer i Jartplanen, om at der skal gjøres Standsa-ning der og der og kunne løses Billetter der og der. Det vilde være smaaligt, om alle saadanne Forandringer, som undertiden kunne søies, under- tiden ikke, skulde være Gjenstand for Lovgivnings- magtens Bestemmelse, og for det Udvalg, der skulde have med alle den Slags Sager at gjøre, vilde det være overordentlig vanskeligt at ordne alle de smaa Anliggender. At fiste Sol og Vind lige mellem de forskjellige Interesser, der komme frem paa de forskjellige Steder, maa De, mine Herrer, være overbevist om, er et overmaade vanskeligt og i Almindelighed ikke meget lønnende Arbeide, thi der bliver altid Nogle, som ere misfornøiede. Med Hensyn til Lønningerne vil jeg i Øvrigt endnu sige, at jeg kan tænke mig, at man, uden at bestemme Antallet af Embeds- og Bestillingsmænd, som jo maa rette sig efter Trafikkens Størrelse — dersom den tager sterkt til, maa man give Lov til at tage flere — kan komme dertil, at man kan fast- sætte Klasserne, samt endvidere til, at Lovgivnings- myndigheden kan fastsætte Lønningsvilkårene for de forskjellige Klasser; men jeg maa sige, at vi ikke for Diebliffet ere komne dertil. Efter den stærke Udvikling, hvori Jernbanedriften befin- der sig, baade med Hensyn til Banernes Udstræk- ning og med Hensyn til den tiltagende Færdsel, er Antallet af Bestillingsmænd tiltaget betydeligt, og man har taget under Overveelse, om det ikke vilde være heldigt at foretage en anden Fordeling af Arbeidet, hvorved dette simplificeredes for den Enkelte og blev mere ensartet, i Stedet for at nu en Mand ofte har mange forskellige Smaabestil- linger, fordi der har været færre Betjente at for- dele Arbeidet paa. Saa længe man ikke er kom- men til et Resultat med Hensyn til, hvorvidt man bør beholde de nuværende Klasser, eller om man bør foretage en anden Fordeling af Arbeidet mel- lem de forskellige Klasser, er det ikke muligt for den lovgivende Myndighed at fastsætte Lønnings- vilkårene for Personalet i det Hele taget; men naar vi efter indvunden Erfaring faae endelig ord- net de forskellige Klasser af Bestillingsmænd, tror jeg, vi maa komme dertil, at den lovgivende Magt fastsætter Lønningerne paa dette som paa andre Omraader. — Naar der er draget en Parallel imellem Postvæsenet og Jernbanevæsenet, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at Forskjel- len mellem de to Brancher er temmelig stor. For ikke at tale om, at Postvæsenet aldrig gjør saa betydelige Skridt i Udvikling, som Jern- banevæsenet, maa vi lægge Mærke til en væsent-

lig Omstændighed, det er, at Postvæsenet er mo- nopoliseret og virker under ganske andre rolige og betryggende Forhold end Jernbanevæsenet, som virker under Konkurrence af Dampskibe og andre Befordringsmidler. Der er et Punkt, hvori Post- væsenet fremtræder med nogen Ughed med Jern- banevæsenet; jeg tænker her paa Dampskibsfarten over Veltterné; men hvorledes forholder det sig med denne? Tilstanden er den, at der paa Dampskibenes Konto altid er Tab. — Ved den Stilling, det andet Thing har indtaget, har jeg maattet opgive, hvad jeg havde haabet maatte blive Udbyttet af dette Lovforslag; men jeg kan dog ikke Andet end sige, at jeg maa være tilfreds med, at man vil give Indenrigsministeriet endnu et Par Aar til at indhente de Erfaringer, som maa anses for nødvendige, inden man kan gjøre noget væsentligt Brud paa den Tilstand, som hid- til har været opretholdt, og som jeg tror bestaar med fuld Ret i Genhold til Loven af 1867. Jeg skal derfor tilraade det høie Thing at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger.

Th. Nielsen: Den høitagne Indenrigs- minister benægtede ikke, at man kunde komme til det Standpunkt, at der paa Finantsloven kunde fastsættes et Budget for Jernbanevæsenet, og det har ogsaa en tidligere Indenrigsminister erkjendt. Hvad man derimod ikke er enig om, er selve Tidspunktet. Jeg indrømmer, at der naturligvis er en hel Del Poster, som altid maa være kalku- latoriske, og hvorvel jeg ikke skal sige, at Sam- menligningen med Postvæsenet i alle Punkter hol- der Stik, er der dog flere Berøringspunkter, end den høitærede Minister omtalte. Jeg vil i alt Fald haabe, at man med Hensyn til Lønnings- væsenet maa ved Behandlingen af dette Lovfor- slag komme til en Fortsaaelse med Indenrigs- ministeren, idet det dog ikke kan være umuligt at, fastsætte en vis Grændse for Jernbanebestyrelsens Myndighed. Jeg er forøvrigt enig med ærede Medlemmer, der have ment, at Jartplanerne ikke egne sig til at bestemmes ved Lov, men skal for- resten gjøre opmærksom paa, at der Side 24 i Statsrevisionens Betænkning findes en Sammen- stilling af Budgettet, som det har været opført i Anmærkningerne til Finantsloven, og Administra- tionsbudgettet, og denne Sammenstilling viser, at medens man efter Anmærkningerne har forventet en Indtægt af 1,745,000 Kr., saa har Indtægten været 1,765,000 Kr. Her er kun en Diffe- rence af 20,000 Kr., og man er altsaa kommen det Rigtige temmelig nær. Naturligvis kan der være nogen Fluktuation, men at den skulde gaa i Hundretusinder, kan jeg ikke tro. Dersom det ærede Melem for Bordingborg (Schroll) skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar han talte om det forskerdelige Kurstab, at der endogaa var folgt til 81 pCt., kan han vel have Ret deri; men det er Entreprenuerne, der have folgt. Det